

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Križni put petkom i nedjeljom u 18.15 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 15 (658), 10. ožujka 2024.

KRALJICA

IV. korizmena nedjelja

Veseli se Jeruzaleme!

*Kličite zbog njega
svi koji ga ljubite!*

*Radujte se,
radujte s njime,
svi koji ste
nad njim tugovali!*

*Nadojite se
i nasitite na dojčkama
utjehe njegove.*

Usp: Iz 66,10-11

I. čitanje (2 Ljet 36, 14 – 16.19 – 23), II. čitanje (Ef 2, 4 – 10)

Evangelje po Ivanu (Iv 3, 14 – 21)

Tko ljubi istinu - u svjetlu je, tko ljubi zlo - u tami je

Postavka «da je svaki čovjek putnik» je biblijska. Svatko ide prema cilju, prema budućnosti. Svatko ide slobodno i slobodno bira sredstva s pomoću kojih ide prema svojem ostvarenju. Čovjek je putnik - rečeno je kroz lik Mojsija i svih njegovih sljedbenika. Svi oni i mi, idemo prema obećanoj zemlji, ali je pitanje hoćemo li do nje i stići. Za čim idemo i koje svjetlo rasvjetljava stope naših koraka?

Za Mojsijem su išli u znaku “mjedene zmije” - u znaku mudrosti (zmija = znak mudrosti), no sad se otkriva novi znak i nudi novo svjetlo - Isus Krist. On nadomješta ljudsku mudrost, ali ju ne isključuje. I za Njim treba ići razumno, jer razumnost je bitna karakteristika ljudskog bića. Međutim, kakvo je ljudsko stanje kad čovjek postupa prema svojoj aktualnoj naravi?

Ljudska je narav tajna. Neshvatljiva je samom čovjeku, paradoksalna je. Ona je usmjerena prema istini, a istinu ne pronalazi, usmjerena je prema dobru, a promašuje ga. To je ta tajna ljudske naravi. Ljudska narav kao da je to više naklonjena “tami” nego li “svjetlosti”. Tim pitanjem su se mučili svi ljudi povijesti, sve religije. Biblija nalazi rješenje u “iskonskom grijehu”. Zapravo to nije rješenje nego uklapanje ili nalaženja mjesta zlu unutar Božjeg stvaranja. Našlo se mirenje dobrog Boga i zloće u svijetu.

Da bi se izabralo i slijedilo “svjetlo” (istinu) potreban je napor i nastojanje, potrebno je boriti se i odricati se, učiti, rasti, putovati. Za prebivanje u “tami” (neistini) dovoljno je ostati u svojem postojećem stanju.

Kad god je riječ o čovjekovom duševnom stanju tada se to opisivalo slikama svjetla i tame. Radi se o stanju koje je skoro neizrecivo, koje je misterij, ali je čovjekova stvarnost i istina. Opredjeljenje za istinu i dobrotu oslikavalo se svjetlom. Tko ljubi istinu taj hodi u svjetlu, a tko ju ne ljubi taj se skriva u tami. Tama je imala značenje skrivenosti i mutnosti, a svjetlo značenje istinitosti i javnosti. Tko čini dobro taj se ne straši javnosti, a tko ne radi dobro sam se skriva i skriva se od drugih. Takav su stav zagovarali istočnjaci i gnosticici, a kao takav je i danas valjan.

Istina života razumijeva se kao Svjetlo, kao ispunjenje čovjekova zova. Tko slijedi istinu taj će ostvariti svoj život, tko se pusti tami taj će nestati. Tama je značila i ljudsku smrt (nije se prvotno mislilo na fizičku smrt). Čovjekov životni paradoks je izrečen svjetlom i tamom. Čovjek živi unutar te dvije stvarnosti: ili je čovjek istine ili čovjek tame. Toga čovjek treba postati svjestan. Isus nije došao ljude osuditi, nego ih na svjetlo izvesti. Treba izići na svjetlo, u istinu, radi spasenja. Isus je izjednačen s istinom. Svi su ljudi koji su ljubitelji istine Isusovi, pa čak i oni koji ne poznaju povijesnog Isusa, koji nisu kršćani. Zato se može reći da se spašavaju oni koji slijede Istinu, koji slijede “Isusa”.

Svaki je čovjek, kako smo rekli putnik, čovjek tek u klici. On treba izrasti u čovjeka. Čovjek je biće budućnosti. Slobodno bira svoju budućnost. Oni koji vjeruju istini slijede ju bez obzira koliko ona zahtijevala žrtve. Sjetimo se samo silnih pohvala Mudrosti u Bibliji. Isus je Božja utjelovljena Riječ. Isusa se ne može upoznati ako se nema otvorenosti za istinu, bez obzira koliko koštala.

ovijesni Isus je svjetlo povijesti i budućnosti čovječanstva. S njim je ljudski rod izišao na Svjetlo. Njegova riječ je objavljivala vječnu Riječ (Istinu), njegov život bio je ostvarena Istina. U njemu i kroz njega se istinski ostvaruje čovjek i objavljuje Bog. Samo se na njegov način izlazi iz tame paradoksa ljudske naravi.

Kako je čovjeku u ovom svijetu teško biti čovjek istine? Isusova istina, životna istina povezana je sa srcem i umom. Da bi ju se slijedilo potrebno je osloboditi se tamnih (interesnih) sfera u srcu i umu. U tome se razlikuje životna i religijska istina od “naučne” istine. Naučna istina se odnosi na ‘stvari’, dok se životna istina odnosi na čovjeka i njegovo ostvarenje. Potpuno ostvaren čovjek slika je Božja – vječan je.

Isus je svjetlo svijeta i učitelj Istine. Takvog su ga otkrili apostoli, takvog ga otkrivaju svi sljedbenici. Iz tog opredjeljenja slijedi kršćanska religioznost. Zato se trajno pitamo, kao prvi učenici: «Gdje stanuješ Učitelju?» Svi mi kao putnici trebamo učitelja, jer trebamo svjetlo. Svi ga ne možemo otkriti zato trebamo svoje povjerenje dati onima koji pred nama svijetle svojim poštenim životom. Vodstvo nam je nužno, ali ne vodstvo u tami nego vodstvo na svjetlosti. Čovjek čista srca uvijek će razlikovati svjetlo od tame, dobro od zla, vođu od zavodnika. Pročistimo svoje srce!

Fr. Marijan Jurčević